

[Lone Dybkjær]

vi ønsker, ikke er at nedlægge danske erhvervsvirksomheder i bred almindelighed.

Når hr. Maisted så siger, at der tages politiske beslutninger om, hvilke virksomheder der skal kunne producere her i landet eller ej, så har hr. Maisted sådan set ret. Det er det, vi gør. Vi tager nemlig politiske beslutninger, alt efter om vi føler, at den og den produktion er farlig eller ikke farlig, og det kan man så vurdere forskelligt.

Der er en række virksomheder, som allerede i dag – men jeg indrømmer ikke med hr. Maisteds stemme – er blevet forhindret i at producere her i landet, fordi et flertal i Folketinget anså de produkter, som de ville producere, for u hensigtsmæssige for det danske samfund, forstået på den måde, at det ville være for farligt for det danske samfund at producere dem.

I øvrigt skal jeg, når det drejer sig om en række af de principielle argumenter for nedlæggelse af klorproduktionen, henvise til SFs ordfører, fru Anne Grete Holmsgård, og derfor ikke gå ret meget videre ind i debatten.

Det er klart, at når det drejer sig om arbejdspladser kontra miljø, så er der en række afvejninger. Der er grader, som fru Anne Grete Holmsgård sagde, og i dette tilfælde har vi altså fundet, at graderne talte for, at det var nødvendigt at nedlægge klorproduktionen, simpelt hen fordi den er for risikofyldt for beboerne i området.

I øvrigt går jeg også herop for at sige et par ord til hr. Skrumsager Skau, som var inde på spørgsmålet om Miljøankenævnet og Det Radikale Venstres holdning i denne sag, fordi vi hørte til de partier, der sagde, at vi skulle afvente Miljøankenævnets redegørelse.

Det gjorde vi også. Vi mener, at det er rigtigt at afvente et udvalgsarbejde, som vi selv har været med til, direkte eller indirekte i hvert fald, at sætte i gang, således at vi kan vurdere, hvilke argumenter udvalget fremkommer med.

Men ved at vi afventer en afgørelse, har vi jo ikke taget stilling til, om vi nødvendigvis skal være enige i den afgørelse. Det kan være, at vi vurderer argumenterne – risiko eller ikke risiko – anderledes, end Miljøankenævnet gør. Det afgørende er, at vi ikke sætter en gruppe mennesker i gang og så siger: vi lytter i øvrigt overhovedet ikke til, hvad I siger, for vi laver en afgørelse, inden I er færdige.

Ved at vi venter på et udvalgs indstilling, har vi ikke dermed tilkendegivet, at vi vil følge udvalget, men det, vi har tilkendegivet, er, at vi vil vurdere, hvad det er, udvalget kommer frem med. Det er efter min opfattelse sagligt. Det er efter min opfattelse også en rigtig adskillelse mellem den lovgivende og den udøvende – eller hvad man nu skal kalde det – myndighed i denne situation. Vi vil altså afvente arbejdets færdiggørelse og lytte til deres argumenter.

Det har vi så også gjort i dette tilfælde, og dér må vi sige, at det er jo rigtigt, som også hr. Maisted konstaterede, at af den slags er der ingen tvivl om at det er en af de mest sikre virksomheder, men det er jo ikke ensbetydende med, at det er en virksomhed, vi ønsker, og i hvert fald ikke en virksomhed, vi ønsker beliggende på det sted. Det stod i øvrigt også klart i Miljøankenævnets redegørelse, at virksomheden var fejlplaceret, nøjagtig som Barsebäck er fejlplaceret. Man ville ikke drømme om at placere virksomheden på det sted i dag, lige så lidt som man ville drømme om at placere Barsebäck på det sted, som det er placeret i dag.

Det andet, der stod, var, at skulle man lave en klorproduktion, ville man anvende en helt ny teknik, som ville være mindre risikofyldt.

For os har Miljøankenævnets redegørelse derfor ført til, at der ikke er kommet så mange nye argumenter ind i sagen, at vi har villet ændre den holdning i dette spørgsmål, som vi hele tiden har haft: at vi mener, at klorfabrikken er fejlplaceret, og at den indebærer en for stor risiko for den befolkning, der er placeret lige omkring den.

Det er jo interessant at se, hvordan Venstre fører sig frem i denne sag. Man kunne, som fru Anne Grete Holmsgård sagde, måske godt have ønsket sig et lidt mere energisk udvalgsarbejde, men lad det nu være.

Det har da også været diskuteret: hvad bliver mon det næste? Hvad er den næste virksomhed, der skal nedlægges? Her vil jeg godt sige, at for os udgør klorfabrikken et særtilfælde. Det er en særlig placering, klorfabrikken har, også i forhold til den øvrige del af befolkningen, og det gør, at vi mener, at uanset hvilket arbejde der i øvrigt bliver sat i gang, vil konklusionen fortsat blive, at klorfabrikken er fejlplaceret.